

stadskolerne og Sammenlægning af Klasser ved Landsbyskolerne, at man ikke støttet paa en Forventning om Gennemførelsen af en ny Folkeskolelov, kan undlade at foretage Foranstaltninger over for Seminarierne.

Arbejdsløsheden blandt unge Lærere og den økonomiske Krise har allerede præget Tilgangen til Seminarierne.

I Sommeren 1933 har Elevtallet i 1ste Klasse paa alle Seminarierne stillet sig paa følgende Maade:

I. Statsseminarier.		
Jonstrup	19	Elever
Skaarup	25	—
Ribe	11	—
Jelling	25	—
Ranum	28	—
Haderslev	26	—
Tønder	19	—
		153
II. Privatseminarier.		
Zahle	28	Elever
Femmer	28	—
Blaagaard	24	—
K. F. U. M.	28	—
Haslev	24	—
Vordingborg	23	—
Odense	28	—
Gjedved	17	—
Silkeborg	28	—
Lang	13	—
Aarhus	28	—
Nr. Nissum	28	—
		297
		450

Det vil heraf ses, at nogle Seminarier kun kan opvise en forholdsvis ringe Tilgang, og da Præparandklasserne, der er knyttet til en Del Seminarier, i Aar — efter hvad der oplyses — har haft en særlig ringe Tilgang, kunde der spørges, om man overhovedet fra Statsmagtens Side behøver at foretage Skridt til Nedlæggelse af Seminarier, idet en Del af de nuværende alligevel inden for en overskuelig Aarrække maa give op paa Grund af Mangel paa Tilgang.

Heroverfor kan det imidlertid anføres, dels at Opretholdelsen af de mange Seminarier er et stort økonomisk Spørgsmaal for Staten, dels at et hensygnende Seminariums hele Liv og Undervisning maa bære Præg af dets daarlige Forhold, og at det derfor i alle Henseender vil være en Fordel, om man ved en Foranstaltning fra Statsmagtens Side skaber Muligheden for en Koncentration af Seminarieundervisning

gen og kun bevarer det Antal Seminarier, der er nødvendigt til Uddannelsen af det fornødne Lærertal.

Undervisningsministeriet maa derfor anse det for nødvendigt, at et Antal af de nuværende Seminarier ophører med deres Virksomhed, og er med Udvalget enigt i, at Opretholdelsen af 16 Seminarier i hvert Fald vil være tilstrækkeligt.

Paa Forhaand maa man, naar der spørges om, hvilke Seminarier der da skal nedlægges, rette Blikket mod Privatseminarierne, idet der kun er 7 Statsseminarier, medens der er 12 Privatseminarier.

Man har imidlertid overvejet, om der maatte være Mulighed for Nedlæggelse af Statsseminarier, saaledes at et Stats- og et Privatseminarium slaas sammen og føres videre under Statsdrift. Den absolutte Afvisning af det af Regeringen i Rigsdagssamlingen 1930—31 fremsatte Forslag om en Koncentration af Statens Seminarier viste til fulde de Vanskeligheder, der opstaar ved Spørgsmaal om Flytning af Statsinstitutioner, men man har dog ikke ment at kunne afvise enhver Tanke om en saadan Flytning. Ministeriet mener imidlertid ikke at kunne røre ved de Statsseminarier, der i de sidste Aar med ikke ringe Bekostning er gjort færdige til Gennemførelse af den nye Ordning af Seminarieundervisningen, og lader derfor Skaarup, Jelling, Tønder, Haderslev og Ranum Seminarier ude af Betragtning. De eneste, der kunde være Tale om at flytte, er Jonstrup og Ribe Seminarier. Ganske vist er der anvendt ikke ubetydelige Beløb paa disse Seminariers Modernisering, saaledes at det ogsaa paa disse er muligt at føre Undervisningen igennem efter den nye Ordning, men der mangler dog en Del i, at disse Seminarier kan siges at være færdige.

I saa Henseende er Jonstrup Seminarium vanskeligst stillet. Paa Forslaget til Finansloven for 1934—35 er der til Seminariets Fuldførelse opført et Beløb af 70 000 Kr. som første Del af en 2-aarig Bevilling paa i alt 147 500 Kr.; af de 70 000 Kr. foreslaas 50 000 Kr. dækket ved Anvendelse af Seminariefondens Kapital, saaledes at Statens Udgift for det nævnte Finansaar kun vil være 20 000 Kr.

Dette Beløb kan delvis spares, hvis Jonstrup Seminarium kunde installeres i en passende Bygning, tilhørende et privat Seminarium, for saa vidt denne Bygning ikke vilde kræve Udgifter til Omdannelse, der vilde nærme sig samme Beløb.

Om end Jonstrup Seminarium i sine Traditioner — som det ældste danske Stats-